

Muktamala

——
मुक्तामाला

——
Document Information

Text title : Muktamala

File name : muktAmAlA.itx

Category : raama, moropanta, shataka

Location : doc_raama

Author : Mayurakavi or Moropanta

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Description/comments : Stotras composed by Moropanta mayUrakavi

Latest update : December 23, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 23, 2023

sanskritdocuments.org

Muktamala

मुक्तामाला

(* गीतिवृत्तं)

(१)पुण्यश्वोदशिषामण्डिखरणां शरणां सतामतापकरं ।

वन्दे नतनरकपिसभमभलजितं भभभुञ्जं मः प्रथमम् ॥ १ ॥

विधाय पञ्चदशेन शतेन गीतिभिः सङ्घट्टयेत्य उपायनीकरोति ।

(२)निस्पृहनिर्भयवित्तं श्यामलमतिशयितदायितमनिमित्तम् ॥ २ ॥

अङ्गुलिः(३) कृतं, यतुर्भिः पङ्क्तिरथः पुत्रिणामभूरपथमः ।

अङ्गुदानामपि, पुत्रौ धर्मार्थमसौ ददौ यदौदार्यात् ॥ ३ ॥

गाधिज(४)! । भवतोऽधीतं शिष्यैः कतिभिर्न गालवप्रमुषैः

वरमेको दाशरथिः पिवतामुदधेरपोऽबुद्धो ज्यधिकः ॥ ४ ॥

मातरुल्लेखे(५) ! । स्पृष्टा येन पदा तमपि पूजयसि बालं ।

नूनं स तव सतीर्थः पदाडतोऽप्युरसि यो ननाम भृगुम् ॥ ५ ॥

अबलाकृष्टमपि(६) सदसि धनुर्देशं डा कथं नु भग्नमिति ।

भीतमिवानतकन्धरमाश्लिष्य ददाविवालयं भगवान् ॥ ६ ॥

सर्वसडापि(७) धनुषस्तस्य यकम्पे रवेण घोरेण ।

आलापि भृशं मुमुद्दे सीता मृदुनेव वेशुनादेन ॥ ७ ॥

गुरुणा(८) योगं कर्तुं सञ्जुविन्येव सीतयातुलया ।

सर्वमतेन विनाशश्चापेनाङ्गीकृतः कथेनेव ॥ ८ ॥

(९)अङ्गुभुजमस्मिजयमिति किमनेन दैवं तु डेतुरत्रैकं ।

असते सडस्रकरमपि काले राङ्गुर्लिं आङ्गुविकलोऽपि ॥ ९ ॥

भगवन्वसिष्ठ ! । कथमिदमधुनैव मुहूर्तमीदृश दत्तं ।

कव वनप्रयाणमल्लड कव य युवराज्याभिषेकमेडकालः(१०) ? ॥ १० ॥

(११)पङ्केरुडदृशमध्वनि तं डेवलमङ्गनानुजानुगतम् ।

शङ्खे धावितमीक्षितुमङ्गे विस्मृत्य शिशुमपि स्त्रीभिः ॥ ११ ॥

(१२)नृत्यन्मयूरपरिवृतमेणकुलानुगतमलिभिरुपस्पृष्टं ।

तं धनदूर्वापुञ्जश्यामलमञ्जाननं भजेऽध्वन्यम् ॥ १२ ॥

सौरावप्यमृतकरौ(१३) यौ राजवरैः सद्यः शिरोधार्यौ ।

गौरासितौ वरमणी पौरा भत! छारितौ प्रमादेन ॥ १३ ॥

(१४)मात्रा माऽत्राऽऽस्वेति प्रछितो वनमालयान्निजं धर्म ।

पित्रापि त्रातुं यस्तं धर्मज्ञोत्तमं जगुः क्वयः ॥ १४ ॥

डिमिति(१५) निषाद ! । विषादः पश्य कुमारोऽयमर्ककुलपालः ।

वनमागतोऽपि वल्लयपि जटिलोऽपि नृपोत्तमश्रिया श्लिष्टः ॥ १५ ॥

कुशली(१६) तेऽस्ति कुमारो मा रोदीरम्भ तं भडोः कालात् ।

वनं गता रामाद्य ऋषिभिः सत्कृता एत्यर्थः ।

तृषिताः पिबन्तु वन्याः संन्यासिन उत्सुकाः सुकार्यमिताः ॥ १६ ॥

(१७)वर्ते पितुरुत्साङ्गे सङ्गे मातुः पुरे पुरेव सुभं ।

एति भवदात्मजमतमत आस्मानं देवि! काननेऽमंस्थाः ॥ १७ ॥

नन्दन(१८) वनं प्रजेति त्वमवोयः सत्यमजकुलोत्तंस ! ।

स तु वनमगात्तमीक्षितुमवियार्य गतोऽसि नन्दनं छन्त! ॥ १८ ॥

अमृतमपि नाम पिबतस्तापो बहुलीभवत्यदः डिमिति ।

प्रष्टुं नु दशरथ! त्वं (१८)देस्त्रावस्त्राकुलक्षणो यातः ॥ १८ ॥

(२०)स्त्रैणं त्वामूयुरडो रडोगता मन्त्रिणो न मुनयोऽपि ।

साकममरपतिना के नाडेऽपि भवन्तमागतं वीक्ष्य ॥ २० ॥

(२१)शोभ्यासि त्वमयोध्ये! ॥ अपहृतमटव्या त्वदीयसौभाग्यं ।

पतिमिच्छन्त्या भाव्यं त्वयापि मातर्विपक्षवेषयुजा ॥ २१ ॥

(२२)मा मातरमवमंस्था भरत ! । स्वगुणप्रकाशडेतुमिमां ।

सेकादधिक्मशोडे कुशलं पादाडतेर्यदि वरं सा ॥ २२ ॥

विषयविरक्तिर्गुरुपदभक्तिरभिलसज्जनेषु मडितत्वम् ।

क्वत्यं सत्यं वद पदपदं मा जातु मातुरवमंस्थाः ॥ २३ ॥

मातः डेडेयि! । जगति कृतिषु कृतोपकृतिषु स्वमेव वरम् ।

यदभिललोडडितं कृतमुररीकृत्यापि दुःसखं व्यसनम् ॥ २४ ॥

(२३) कास्यान्यास्याब्जासवमधुपी त्वत्तो नृपस्य बलुमान्या ।
 दास्या लास्यास्पदतां सरले! नीतासि देवि! मन्थरया ॥ २५ ॥

उदित(२४) नीतिमदमतं मुदितं सिद्धिं समीक्ष्य भोक्तुमलं ।
 उदितं क्लमनयतरौ रुदितं अत मन्थरे ! त्वया डिमिति? ॥ २६ ॥

(२५) शोकदवज्वलनावृतशुद्धान्तवनैकसंश्रया मृग्यः? ।
 बाष्पसातास्तिष्ठत जुवनदः क्व नु स साम्प्रतं मृग्यः? ॥ २७ ॥

दीपक षव निःश्वासैर्नखि शोकशिपी(२६) प्रयाति निर्वाणं ।
 अत! वर्धतेऽश्रुसलिलैरपि तूष्णीकैस्त्वयं सुभं जेयः ॥ २८ ॥

चिन्ते ! । किं ते विषयैर्ध्यातैः क्षणभङ्गुरैर्विषादकृलैः ।
 दास्यति लब्ध्वा कामं कामं का मङ्गला मुदं सम्पत् ॥ २९ ॥

मूर्तः सदयः सदयः सरसः (२७) सुधैकपरिपूर्णात् ।
 शमयन्नमतां ममतां शमलं शमलं ददाति कोऽपि जटी ॥ ३० ॥

कापि(२८) तपस्विजनानां तपसां सिद्धिर्मलेशगलमाला
 नीलापीलाधरमुपलसति गुणैस्त्रिन्दुमपि पयोधिमपि ॥ ३१ ॥

अवने(२९) पटुस्त्रिजगतामवनेराधः प्रियोऽपि जामाता
 भवने विधातुरीज्यः स अने सवनेतृनायको जयति ॥ ३२ ॥

रक्षोबदलनविधौ दक्षो वक्षोजगिरिऽरिर्लक्ष्याः
 पक्षो(३०) जयति वलक्षोऽस्माकमधिक्षोऽि शङ्कनीलनिभः ॥ ३३ ॥

(३१) अव्ययमदस्युगोयरमुर्वपि न मदप्रदं पदं प्रमुदाम् ।
 वित्तमनीलमनोऽरमस्माकं चित्तमात्मसात्कुरुते ॥ ३४ ॥

अङ्कुर(३२) छित्तममृकरं शङ्कुरछित्तमनिशमेधमानकलं
 मित्रं स्वया श्रियाप्युपकुर्वाणमलं लजे यकोरशिशुः ॥ ३५ ॥

कति न जटिला वटा षव धन्वधराः कति न कानने शबराः?
 ओकः कोऽप्यजकुलजः (३३) कपर्दिंसुमधन्वनोः श्रियं लरति ॥ ३६ ॥

यामे रजनेश्चरमे या मेघनिभा सुनिस्पृहैश्चिन्त्या ।
 सामेतैरुपायैः(३४) सा मे भूतिर्न कैश्चिदपि लम्बा ॥ ३७ ॥

(३५) धावाभूमिभ्यामिव याभ्यां स्त्रीभ्यामपि प्रजाः सुचिरं ।

निर्भयमराजकेऽपि त्राता वा पादुके नमस्यामः ॥ ३८ ॥
 (३६) भरत ! । भगवता गुरुणा सुशिक्षितनयो युवाप्यधीरस्त्वं ।
 मन्वे धन्ये त्वत्तो जडेऽपि भ्रु पादुके समे व्यसने ॥ ३९ ॥
 भो (३७)याज्ञवल्क्यशिष्य त्वां नैव यथा जडाति समिष्ठा ।
 जामातरं तथा ते कन्यानन्या सती भने भवने ॥ ४० ॥
 लब्धा विराध ! । भवता सीताऽपात्रेण(३८) मृत्यवे न मुदे ।
 कपटपटुना क्षणं सुरपङ्क्ताविव राडुणा सुधाधारा ॥ ४१ ॥
 जङ्गमनिर्जरतरुणा(३९) तरुणारुणपादपल्लवेन सह ।
 दृष्टा कनकप्रततिर्प्रततीर्थतपःकृत्प्रदा वनिभिः ॥ ४२ ॥
 धन्वी जटी कृलाशी तन्वीरत्नेन(४०) सादरं सततं ।
 अन्वीयमानं छन्दस्सन्वीतभयः सतामगाद्दुष्टजम् ॥ ४३ ॥
 (४१)अभ्रामलदीप्ति मलो अभ्राम चिराय दण्डकाभूमौ ।
 दभ्रामधश्चकार श्रभ्रामयमलिनशशधरज्योत्स्नाम् ॥ ४४ ॥
 (४२)सहस्रैव पञ्चवय्यां हरिणा हरिणानुयायिना स्वगुडा ।
 सापि य मुक्ता मुक्ता नीता भत! वञ्चकेन केनापि ॥ ४५ ॥
 नीता(४३) शुनाशु नाशयात्मन एवासि पुत्रिके! । मोडात् ।
 डास्यति नो निधनमृते न मृते स्वयमत्र किं तवोत्कर्षः? ॥ ४६ ॥
 (४४)तद्विदुमुपस्थितमचिराद्यद्वोथोऽनागसं किमध्यम्भ! ।
 पात्रे दानं क्षेत्रे बीजं भ्रु भवति गुप्तमुसमपि ॥ ४७ ॥
 तमो वाया लतया विषमय्या भुक्तयेव बालमृगः ।
 शमो वायालतया कथमनघोऽप्येष देवरो देवि! ॥ ४८ ॥
 ओकं क्षणमपि धीरैरपि नूनमसल्यवेदना वायः(४५)
 स यदपससार सहसा सौमित्रिः साश्रुराश्रमादाशु ॥ ४९ ॥
 दस्यो! । क्व त्वं यास्यसि हृत्वा रत्नं जगन्निवासस्य ?
 कुत्र(४६) निलीय स्थेयं मत्स्येनागस्कृता पयोराशेः ? ॥ ५० ॥
 श्रद्ध्यां(४७) कथमनया स्यक्तां छायाभिव स्ववत्सलतां ।
 गरलप्रसवां कथयस्यमृतमयीमादितोऽपि वस्स! लताम् ॥ ५१ ॥

सा(४८) कुत्र पर्णशाले! । मालेडाधैव या मया निछिता?
 लब्धा मिथिलाजनेर्जने न्यासापडाशिर्णी त्वाडम् ॥ ५२ ॥
 गोदावरि ! । सा क्व गता? जगता सत्येति संस्तुता त्वमसि ।
 तमसि(४९) श्युतरत्नं जनमञ्जनदानेन मामनुगृहाण ॥ ५३ ॥
 (५०)कासारकुन्दकदलीकीरकेसरिकृष्णसारकेकिपिडेः ।
 अलियम्पकबन्धूकैः शून्ये भत! सुन्दरी विभज्य लृता ॥ ५४ ॥
 (५१)अधि! । ते दयिते! मयि तेऽमी सन्ति कृतप्रतिक्रियाः कृतिनः ।
 गुणलवजितोऽमृतयुतिहारणः करिणस्तथैव केसरिणः ॥ ५५ ॥
 यद्यपि गणरात्रं गतमधैवाड समागतोऽस्मि वनं ।
 यद्रहितो(५२) भद्रहितोत्सवसुवसत्या श्रिया तथा सत्या ॥ ५६ ॥
 मृग! । यामीक्ष्णविजितः शक्ष्यसि नोदीक्षितुं भत! ऋपया ।
 मृगयामि क्व नु तां वद मित्रमलं ते वनेचरो रामः ॥ ५७ ॥
 लीनासि किमेकान्ते कान्ते ! । कां ते व्यलङ्घयं वायं ?
 विरड्ज्वरविपदयि! ते दयिते! दयितेऽतिदुःसडाऽधीरे ॥ ५८ ॥
 सत्यन्तडेऽप्यरातौ सत्यं सोढुं तमप्यलं धीरः ।
 (५३)सत्यञ्चितागि! दूये सत्यञ्चलतोऽतररेऽपि किं विरडे ? ॥ ५९ ॥
 दृष्टे(५४) यत्सत्यागो वत्स! । त्यागोचितं मयि प्रियया ।
 तत्किं त्वया न लक्षितमक्षि तवाप्यनलसं मदाचरणे? ॥ ६० ॥
 वीज्य मामञ्चलतः (५५)पञ्चलतः पल्लवोऽमृतवततेः ।
 सुदृति! शयस्ते व्यजनाम्बुदतिशयस्यैकलेतुरञ्जकृतात् ॥ ६१ ॥
 कानन! । तदासि नन्दनमधुना पितृकाननं सुविस्पष्टे ।
 अलमपि (५६)उरिरभवं तामृते विदानीं श्रियं मलाभूतः ॥ ६२ ॥
 नित्यं निरन्तराभ्यां सुदृति ! । गुरुभ्यां निसर्गकठिनाभ्याम् ।
 ध्रुवमुपदिष्टे लृदयं तव स्तनाभ्यां स्वभावावमृदुलमपि ॥ ६३ ॥
 किं दौषाकर! । वय्यलमिन्दो! निन्दोचितं कुरु स्वैरे ।
 यस्य श्रियासि सुभगस्तस्मिन्भिने गतेऽस्तमुल्लससि ॥ ६४ ॥
 वस्स! । न यद्वि ललना किं लोलेनालिङ्गिता मया लतिका ।
 अस्तु तद(५७)नुकृतिदयितामलमेनां ञटिति नोत्सडे हातुम् ॥ ६५ ॥

असवः क्व स वः प्रियसम्(प८) अेकाकी जनं एतौ गतो दूरं ।
अलसा जलसारसयोर्नखि शोभा ज्वनं मिथो विरहे ॥ ६६ ॥

(प८)नीता वधूर्न दस्थोस्नातेत्यलमार्य ! तेन तापेन ।
शापेनेव सभा तेऽधर्मोऽणोऽस्यनेन पापेन ॥ ६७ ॥

कश्चन युवा तपस्वी विरही परिषस्वजे तरुवततीः ।
व्रततीर्थपरा मुनयोऽनुनयोदारोक्तयस्तमानर्युः ॥ ६८ ॥

(६०)अमृतममृतकुलमदरं बदरं प्रेरणा बभक्ष चित्रमिदम् ।
तदपि य शबरीदत्तं मत्तं मन्ध्वं न मामियं मुनिवाक् ॥ ६८ ॥

किमधिकमतोऽस्ति चित्रं मित्रं विपिनौकसां श्रुतिरुत्स्यं ।
(६१)यद्दर्शनाय यतिभिः पतिभिः पृथ्या मृगायितमराण्ये ॥ ७० ॥

वासववैभवमूनं यक्षुः कपयोऽप्यडोऽद्भुतं शृणुत ।
पपुरमृतमागलं(६२) ददुरगनगभगमृगशिपुष्य उत्सवतः ॥ ७१ ॥

पत्युः(६३) करतस्त्वामाभ्युत्तजामामिव कथं बलाद्भृतवान् ।
म स मुद्गेऽत्र समुद्गे नौ नौवत्रातुमागतः कस्मात् ? ॥ ७२ ॥

स्वपतिस्त्वसता उन्ता उन्ता उन्ता तापमनुभवाम्यबला ।
(६४)तुल्यैवाधिसमुद्गे मुद्गे मुद्गेभया लिपितयाप्सु ॥ ७३ ॥

अभिलप्रश्रयपात्रं सभि ! लक्ष्मीवान्स लक्ष्मणः कुशली ।
(६५)नभिलक्ष्मगुरुर्हरिरिव मभिलब्धास्मः स यापि वीरमणिः ॥ ७४ ॥

स्वं भागमिवादातुं हरिरिव डारणेष्विडागमिष्यति किं ।
मां सान्त्वयितुमनाथां नूनं त्वं प्रेषितासि दयितेन ॥ ७५ ॥

द्रष्टुं मातरि उ त्वामार्यप्रलितोऽडमागतो दूतः ।
(६६)सूतः प्रथमं रविणा नलिनीमिव जयति सोऽस्त्रिपुरदूतः ॥ ७६ ॥

ग्रीष्मे गज एव सरसीं त्वां सीतां काननेष्वनासाधे ।
(६७)श्रान्तस्वान्तः श्रान्तः कान्तः कां तद्यथां ब्रवीम्यम्ब ! ॥ ७७ ॥

गोष्पदमिव तीर्णं उदधिमयमडमबलोऽपि यस्य दासयरः ।
(६८) कथमर्णवभेकमरिं पत्रिपतिजवस्तत्र तस्य शरः ॥ ७८ ॥

(६९)अदुःखजभवप्रलितोऽनन्तवलोऽस्त्रिपुरमाशुगः स हरिः ।

અયમપિ તથૈવ દૂતઃ પશ્યત પીતામ્બરશ્રિયા શ્લિષ્ટઃ ॥ ૭૯ ॥

કોડપ્યાહ યતો ધર્મસ્તતો જયઃ સત્યમિતિ કવિપ્રવરઃ ।

(૭૦) યત્મલુ વિજિતઃ સદનુગકપિના સ પિનાકિવરસુરોન્મત્તઃ ॥ ૮૦ ॥

(૭૧)ન કપિરનુક્તોડગ્નિરપિ ન પરવા-વનભડ્ગમરીપુરીદાહં ।

કિં તુ ક્ષુબ્ધ્યાઃ સત્યા નિશ્વાસા એવ ચકુરત્યુષ્ણાઃ ॥ ૮૧ ॥

(૭૨)અસુરપ્રિયાભિરાતાપ્પાણ્ડોક્તિભિરશક્રુમશિવાભિઃ ।

ચાર્વાકાદીનામુક્તિભિઃ પરિવૃતા દૂષિતા આસીત્ ।

રુદ્ધા વને કલાવુપનિષદિવ કુટિલાશયાભિરેકસતી ॥ ૮૨ ॥

રક્ષતિ કથમપિ તન્વી દેહાદધિકં શ્રુતી દૃશાવપિ સા ।

આરિસુન્દરીવિલાપં મધુરં ત્વામપિ ચ પાતુમમૃતમિવ ॥ ૮૩ ॥

કપયઃ(૭૩) સ પયઃ કેવલમબ્ધેસ્તીર્ણઃ સખા ન બાહુભ્યાં ।

વ્યક્તં નક્તગ્ચરવરબલમપિ કપિસૈન્યદૈન્યહરતેજઃ ॥ ૮૪ ॥

આર્યામપશ્યમહિતસ્ત્રીરુદ્ધાં તાં નિતાન્તતાન્તતનું ।

(૭૪)અધિકાણ્ડકારિકાવૃત્તિ ધર્મ ઇવોત્પાતરોપિતાં જાતિમ્ ॥ ૮૫ ॥

(૭૫) દગ્ધુમના અપ્યબલા બાલત્ણાનિ ક્ષણાદનાદ્રાણિ ।

દહનશિખેવ સખાયં ત્વામેવાસ્તે સતી પ્રતીક્ષન્તી ॥ ૮૬ ॥

બન્ધુરપિ(૭૬) દસ્યવે યઃ સંશ્રયદઃ સ જડધી શિપોરિષ્ટઃ ।

કિં પ્રાર્થ્યતેડતિવેલં બધ્યો લડ્ઘ્યસ્તવયા જનૈશ્ચાન્યૈઃ ॥ ૮૭ ॥

રાણા ગુરુણા ત્યક્તો ન વિષયસક્તઃ સતાં મતોડત્યર્થ ।

દૈવાત્મલુ સમશીલવ્યસનઃ પ્રાપ્તઃ સખા વિભીષણ! તે ॥ ૮૮ ॥

જીવેત્યાંશીરુચિતા દાતું નમતેડવિચાર્ય દત્તા શ્રીઃ ।

ન મનાપાત્રવિચારો નમનાત્સર્વસ્વદાનમાશ્ચર્યમ્ ॥ ૮૯ ॥

રામ ! । ત્વયા સ્વયાત્મલુ સમદુઃખસુખઃ સખા(૭૮) સમાસાદિ ।

વ્યસનમુદધિં સુદુસ્તરમન્યોન્યબલેન યત્સુખં તીર્ણૈઃ ॥ ૯૦ ॥

(૭૯)અવિલન્ધિતમર્યાદં બબન્ધ બન્ધું ગુરું લલડ્ઘ બલી ।

ભક્તં જઘાન શમ્ભોર્મુનિસુતમપિ કોડપિ હન્ત ! દારકૃતે ॥ ૯૧ ॥

વન્દે તં દેવીનાં હૃતશોકં રાક્ષસીવિલાપગુરું ।

(૮૦) જગુરુગ્ચૃવૃત્તયો યં તાપાપહમનભોગિનામગુરુમ્ ॥ ૯૨ ॥

जटिलस्तमालनीलो वनवासिसाभः (८१)पतङ्गकुलपालः ।
 कश्चन ददाड भेयरभूतमधिजलधि तापडा दावः ॥ ८३ ॥
 मेधेन केनचिदडो ! धनुष्मता भूगतेन शरवृष्टया ।
 जलपूर्णा (८२)वाङ्मन्यः भगमा निर्ज्वनीकृताः सिन्धौ ॥ ८४ ॥
 तृणकाननं ददाड न कीलालनदीः ससर्ज तापडरः ।
 कश्चन पतङ्गकुलजस्तमालनीलस्तनूनपात्तरुणः(८३) ॥ ८५ ॥
 कपिसभ अेकः कश्चन यडे (८४)नाकौकसां क्षणाल्लुशलं ।
 यस्कुलिशकरसुदुष्करमकालकूटानशूलशिषिसाध्यम् ॥ ८६ ॥
 आस्तां यद्बधमकरो रक्षोधिपते रणे पणेन त्वं ।
 सोऽपि प्राज्यं राज्यं प्राणान्प्रजडी न तु प्रतिज्ञां स्वाम् ॥ ८७ ॥
 आपदमामुं स्पृष्टस्तापदमुग्रं कथं परकलत्रं ।
 पापदवानलदग्धो डा! पदमभिलश्रियां स्वमपि वीर(८५)! ॥ ८८ ॥
 (८६)अन्यकलत्रं विषमं विषवह्नेरपितमां यदामूलं ।
 स्पृष्ट्वैकदैव दग्धो गुणदोषज्ञोऽपि भत! समन्त्रिकुलः ॥ ८९ ॥
 नक्तमिवाशोकवनेऽप्यनिरीक्ष्य प्रियतमं (८७)तमान्तान्ता ।
 दृष्ट्वा तु वह्निकुण्डोऽप्यलनीव सरोजनी बभौ कान्ता ॥ १०० ॥
 (८८)सुदुष्टो वियोगयोगौ नान्यो स्तस्तापतोषयोर्लतुः ।
 प्रमदवने ग्लानिमिता तुष्टिं दलनेऽपि यत्प्रिये दृष्टे ॥ १०१ ॥
 विमलकनकमूर्तिरिव ज्वलनेऽप्यसि देवि ! । (८९)लब्धपरभागा ।
 मा गा विषादमधिकां नुतिमामा त्वं जगत्सु यदनागाः ॥ १०२ ॥
 (९०)अवताद्विभीषणस्त्वां लङ्के ! । ये केसरीव मेरुगुडां ।
 आकल्पमयलपदभागेष पतिर्ध्रुवसभस्तवास्तु सुधी ॥ १०३ ॥
 भवमिव द्रुस्तरमुदधिं तीर्णास्त्वां देवि ! । (९१)सुगतिमिच्छन्तः ।
 अवलम्ब्य स्वोत्पादितमयलात्मानं सुपुत्रमिव सेतुम् ॥ १०४ ॥
 (९२)सुषमाजितघनशम्भे पम्पेयं पेयवाणि चिरमस्यां ।
 सुदति ! रुदितमधि शिषिभिर्नृत्यद्भिरसद्भिरिव भृशं मुमुद्रे ॥ १०५ ॥
 पञ्चवटि ! । त्वय्युषिताः (९३)शमयोध्यायामिवाभ्य ! लब्धाः स्मः ।

मामियमितारिकीर्त्या सल सिन्धुं स्वरुपगेव कालिन्ध्या ॥ १०६ ॥

भो मातर्गोदावरि ! । (८४) यावरिकरिडरिपती सतीसलितौ ।
सुखिरमुषितौ त्वदङ्गे कौसल्याया ष्टवाम्भ ! तावेतो ॥ १०७ ॥

तुभ्यं अद्भ्योऽजलिरथमीशशिरःसारसासने(८५) देवि !
गुर्वीमुल्लम्ब्य त्वां तीर्णाः कथमापदं प्रतिज्ञा स्वाम् ॥ १०८ ॥

तृषितोऽसि आलयातक(८६) ! । तात ! करुणयागतोऽधे जुवनदः ।
पश्योन्मीलय नयने नय नेढामृतमनेलसं पातुम् ॥ १०९ ॥

शृणुत मयूरा(८७) यं प्रियमीक्षितुमत्यन्तमुस्सुका मुदिरं ।
स मडाभागत आगत उत्सव शेकान्तिडेऽधे नृत्यध्वम् ॥ ११० ॥

सिंहासन किं ङा ! । स न पतिरधे स्मर्यते मडेन्द्रसामः(८८)
येनास्यभिलनृपतिपतिनतिभाजनममृतपायिपतियशः ॥ १११ ॥

नाडे साकेतयशोऽरुथिममृतसेऽमृतान्यसामकरोत्(८९)
सत्ये रश्येकपदं स्वं ताएऽवपण्डितं मृडानीशम् ॥ ११२ ॥

पस्पर्शा पदा सार्ध्वी विश्वस्तं वीरमपि जघान वने ।
तस्याज सतीं डोऽपीनवंशजानां सतां मतः कुपतिः(१००) ॥ ११३ ॥

यदमृतममृतजुषामपि यज्य सुभं योगसम्पदामतुलं ।
उपनिषदा यत्तत्त्वं तदयोध्यावासिनो विधेयमडो(१०१) ॥ ११४ ॥

(१०२)मातरयोधे ! । मुक्ताः पतयः पारेशतं त्वया सत्या ।
स्मरसि कथं न तदधुना मधुना ननु मोडितामुना पत्या ॥ ११५ ॥

ठति श्रीरामनन्दनमयूरेश्वरकुता मुक्तामाला समाप्ता ।

टिप्पणि

* अष्टोत्तरं शतमपि रामायणानि विरथ्य श्रीरामकथागानेऽतृप्तं ष्व मयूरकविर्दशरथियरितादेव डियन्तश्चन
प्रसङ्गान् कमेणोद्भृत्य विधालङ्कारयमत्कृतियुतान्

१। तत्रादौ स्वयिकीर्षितभाएऽकाव्यस्य निर्विघ्नपरिसमाप्तयेऽवश्यविधेयं मङ्गलमातनोति । पुण्यश्लोकेति ।
पुण्यश्लोकाः नलयुधिष्ठिरवैदेऽजनाईनाः तेषामन्त्यनिर्दोषोऽपि सर्वश्रेष्ठो भगवान् शेषशायी विष्णुस्तस्य यरणं
वन्दे । तद्धि सतां सदायाराणां देवादीनां शरणमाश्रयस्थानम् । न य तेषां कदाचिदपि तापमकरोत् । नतौ
भङ्गती यौ नरोऽर्जुनः कपिश्व डनूमस्तियोः सप्तायं मित्रवदुपकारकम् । अलाः दानवाः तैः अजितम् । मभं यज्ञं
वरदानप्रतवित्तं वन्दे करुणासुधैकपनचित्तम् । लक्ष्मणया यागीयलविर्द्रव्यं भुञ्जते ते मभभुजो देवास्तेषामाधं

मडस्तेजः । अतोदादृशं भगवतो विष्णोश्चरणमडं वन्दे । अत्र राक्षसैर्विडतयज्ञात्वादनशना देवा भगवन्तं
शरण्यं दानवानामजथ्यमादिनारायणमासाधे तुष्टुवुरिति रामायणकथाभागो व्यज्यते । अवेमेवोत्तरत्रापि
समुच्चितैर्विशेषणपदैरेव क्रमेण रामायणी कथोपनिबद्धा मा य रसिकैः स्वयं सुभमूढनीया ।

२। निस्पृहः निर्भयाश्च ये साधवस्तेषां वित्तम् ।

३। अडुभिर्निर्गुणैः पुत्रैरलं तैर्न कोऽप्यर्थः सम्पद्यतेति भावः । पतिरथो दशरथस्तु यतुर्भिरैव गुणिभिः पुत्रैः पुत्रिणां
श्रेष्ठोऽभूत् । तथा अडुदानामुदारणां त्यागिनामपि श्रेष्ठोऽभूत् । यतो यशरक्षणार्थं विश्वामित्रेण याचितोऽयं पुत्रौ
रामलक्ष्मणौ धर्मार्थं यज्ञरक्षणार्थमदात् ।

४। विश्वामित्रस्य गालवप्रमुखाः प्रभूताः शिष्या आसन् । सततं गुरुपारयणबद्धादरैरपि तैर्न
तस्माद्भलातिबलाप्ये द्वे विधे अधिगते । रामस्तु सुभाडुप्रमुखान्प्रित्य विश्वामित्रमेकवारमेव सन्तोष्य ते
अधिगतवान् एति तस्य गालवादिभ्यो अडुगुणत्वं सूच्यते । अनुभूतश्चायमर्थो लोके अडुशः । यथा राम अवे
विश्वामित्रादेते विधे लब्धवान् न गालवादयः । यतः जलनिघेर्जलं पिबतां मेघ अवे श्रेष्ठः स अवे सर्वेषामधिकतरं
वारि लभते इत्यर्थः ।

५। कतमो देवानां श्रेष्ठ इति पृष्टो भृगुवैकुण्ठं गत्वा शेषशाधिं परीक्षितुकामस्तं पदा जघान । भगवांस्तु प्रबुध्य
तस्य पदं संवादयितुमारभे । तं य समुचितयार्थया सम्भावितवान् । अवेमेवादल्याऽपि पदा स्पृष्टं राममर्थन्ती
कविना निर्दिश्यते । पदा स्पृष्टस्य पूजनेऽडल्या य भगवान् रामश्च सतीर्थ्यो अेकस्यैव गुरोरन्तेवासिनौ अेकाचारौ
यास्तामित्यर्थः इति ।

६। एशस्य शिवस्येदमैशं धनुर्बलान्नाकृष्टमपि अबलया सातयाकृष्टमपीति । ध्वनिः । नु वितर्कं ।
कथं नु भग्नमितीशकोपप्रसङ्गाद्भान्तमानतकन्धरं य रामं भगवान् विश्वामित्र आलिङ्गयाभयमिव ददौ
धनुःसञ्जोकरणाय कृतेनाल्पेनैवायासेन धनुर्भग्नम् । भग्नो य तस्मिन् शिवकोपमुत्प्रेक्ष्य भीतं रामं विश्वामित्रः
साधुवादन समाश्वासयदित्यर्थः ।

७। सर्वसडापि भूमिस्तस्य धनुषो घोरेण निनादेन यकम्पे । किन्तु बालापि सीता मुमुद्रे ।
रामस्योत्तीर्णपणत्वमालोक्य तस्या आनन्दातिशयोऽभूत् । बालापात्यनेन सुलभमयत्वं धीत्यते ।

८। यथा कयेन गुरुणा बृडस्यतिना सञ्जोविन्या योग कर्तुं विनाशोऽङ्गीकृतस्तथा यापेनापि शर्वस्य मतेन गुरुणा
रामेणातुलया सीतया योगं कर्तुं विनाशोऽङ्गीकृतः । यापभङ्गानन्तरं रामः सीतां पर्यणयदित्यर्थः ।

९। हे रामदन्ध, अडुभुज सडस्रबाहुं कार्त्तवीर्यमडमजयीभीत गर्वं मा कृथाः । तत्सुलविनाशे य दैवमेव डेवलं
डेतुः । अत्र दृष्टान्तः । बाडुरडितोऽपि डेवलं शिरःस्वरुडोऽपि राडुः सडस्रकरमपि सवितारं पर्वण्यमावास्यायां
ग्रसते । जितेऽपि कार्त्तवीर्ये रामस्ते जेतुमशक्य इत्यर्थः ।

१०। मडः उत्सवः ।

११। डेवलमङ्गनया शुभाङ्ग्या सीतया अनुजेन लक्ष्मणेन यानुगतं पङ्केरुदृशं कमललोचनं राम वनगमनोद्यतं
वीक्षितुं द्रष्टुमङ्के स्थितं शिशुमपि विस्मृत्य स्त्रीभिर्धावितमित्यडं (कविः)शङ्के । धावितमित्यत्र भावे निष्प्राप्त्यर्थः ।

१२। अडं अध्वन्य वनेयत्र नापमवेष रामं भजे । डीदृशम् । धनवन्मेघवत् श्यामलं नीलकान्तिम् । अत
अवे धनभ्रान्त्या प्रमोदानृत्यद्भिर्भयूरैः परिवृतम् । तथा य दूर्वापुञ्जवत् डरिनीलमत अवे यवसपुञ्जभ्रान्त्या

ओषाडुलैर्दरिणसमूडैरुपमृतम् । तथा य अञ्जानं पद्ममुभमत एव पद्मभ्रान्त्या भ्रमरवृन्देनोपमृष्टम् ।

१३। सूर्यवंशोद्भवावपि अमृतकरी यन्द्राविति विरोधः । अमृतं नाम भोक्षः उस्ते यथोस्ताविति परिहारः । गौरी लक्ष्मणः स्फुटिकश्च । असितस्तु रामः छन्दनीलश्चेति द्वौ वरमणि ।

१४। यो मात्रा डैकेय्या अत्र मा आस्व मा तिष्ठत्यालयाद् गृडाद्धनं प्रहितः प्रषितः । यश्च पित्रापि आत्मनो धर्मं दत्तपूर्वस्य वरद्वयस्थानुष्ठानात्मकं त्रातुं पालयितुं वन प्रेषितः । तं रामं कवयः पण्डिता धर्मज्ञेषु श्रेष्ठं जगुः । पित्राज्ञापालनात्मकस्य धर्मस्थानुष्ठानाय रामो वनं वप्राजेति भावः । अत्र आस्व इत्येकसकारं रूपं सर्वत्र दृश्यमानमशुद्धम् ।

१५। डे निषाद गुड रामो राजयं परित्यज्य वनमागतः इत्यत्र डिमिति डिमर्थं ते विषादः । विषाद मा भजस्वेति भावः । यतः पश्यायमकडुकपालः सूर्यवंश्यानां धुर्यः राजयं परित्यज्य वनमागतोऽपि वल्कलधरोऽपि बह्वजटोऽपि नृपौत्तमश्रिया राजलक्ष्या श्चिष्टोऽविरहित एव । वनं गतं जटावल्कलधारिणमपि राजलक्ष्मीं त्यक्तवतीति भावः ।

१६। सीतारामलक्ष्मणान् वनं प्रापय्य निवृत्तः सुमन्त्रः कौसल्यामाह । डे अम्ब तपश्चरणेन कार्श्यं गता वनवासितपस्विनो रामदर्शनमेव परमं ज्वितकृलं मन्वाना अेतावन्तं कालमवातिष्ठन्त । तत्तेषां तपश्चरणं सकृलं भवतु ।

१७। वने स्थितोऽप्यलं पितुरुत्सङ्गे वर्ते । मातुः सङ्गे सन्निधौ यास्मि । पुरे स्थित एव य सुभमनुभवामि । इति भवत्पुत्रो मन्यते । तडिमिति डे देवि, आत्मानं कानन एव शून्ये गूड वर्तमानमर्मस्थाः अमनुथाः ।

१८। डे अजकुलोत्तंस दशरथ, त्वं पुत्रं रामं “नन्दनवनं प्रज” इत्यादिष्टवान् । सोऽपि नन्दनशब्दे सम्बुद्धौ वर्तमानमवगत्य वनं गतः । त्वं तु नन्दनवनं गतो मे पुत्रो भवेदित्याशयाविचार्य वनं नन्दन स्वर्गं गतः । वनं गते रामे दशरथः पञ्चत्वमगमदिति भावः ।

१९। दस्त्रावश्विनौ देवलिपजौ । अस्रमश्रु तेन आडुले आक्षिणी यस्य तादृशः ।

२०। रडोगता मन्त्रिणो मुनयोऽमराधिपेन सडिता देवा अपि त्वां स्त्रैणं स्त्रीवशङ्गतं वदन्ति ।

२१। डे अयोध्ये ! त्वं शोथ्या शोथनीया सम्पन्ना । यतस्त्वदीयं सौभाग्यं प्रकृष्टमैश्वर्यं श्रीरामरूपमटव्याऽपलुतम् । यडि त्वं पुनरात्मनः पतिमिच्छसि तर्डि त्वमपि विपक्षस्य सपत्या अटव्या वेषं धारय । रामेण परित्यक्ता अयोध्या वनवनिर्जना शून्या य समभूदिति भावः ।

२२। डे भरत स्वगुणानां भ्रातृप्रेमादीनां प्रकाशस्य डेतुं कारणभूतामिमां ते मातरं भावमन्यस्व । यद्यशोकस्य सेकात्यादाहतेः प्रमदापादताडनेनाधिकं कुशलं सद्यो विकसनरूपं भवन्ति तर्डि सा पादाहतिरेव वरम् । अवेमेव मातुस्ते रामस्य वनं प्रति प्रप्राजन्तं ते गुणानां प्रकाशस्य कारणमभूदतस्त्वया नेयमवमन्त्येति भावः ।

२३। अस्य नृपस्य का अन्या अञ्जासवमधुपी न कापि त्वदन्येत्यर्थः । डिन्तु डे देवि सरले, त्वमनया दास्या मन्थरया डास्यास्पदतां नीतेति योजना ।

२४। नीतेः कुटिलनीतेर्यो मदस्तस्य मतं त्वयोदितनुक्तम् । सिद्धिं य प्रारिप्सितस्य दृष्ट्वा त्वया मुदितम् । अधुना त्वस्थानयतरोर्भोक्तुमलं पर्याप्तं इलमुदितं प्रादुर्भूतम् । डे मन्थरे डिमिति त्वया रुदितमिति प्रश्नः ।

- २५। शोकं अथैव दृष्यते नो वनवह्निस्तेनावृतं व्याप्तं शुद्धान्तः अन्तःपुरमेव वनं तदेव अेकः संश्रयः आश्रयस्थानं
यासां तत्सम्बुद्धौ । मृग्यः कौसल्याद्यः । श्रुत्वा ददातीति तादृशो मेघः । मृगयोऽन्वेष्यः ।
- २६। शोकशिथी शोकाग्निश्चासनेव निर्वाप्यते । किन्तु तूष्णीकैः शनैः शनैः प्रवर्तमानैश्शुभिरिव शमं याति ।
“शोकक्षोभे च लुप्तं प्रलापैरेव धार्यते” इतिवत् ।
- २७। सुधैकपरिपूर्णात्सरसस्तडागादपि सरसो मधुरः आह्लादक इति यावत् । शमलं कल्मषम् । द्वितीयत्र शं अलं
इति पदच्छेदः ।
- २८। काथनिर्वचनीया तपसां सिद्धी रामरूपा नीलापि श्यामापि धृवा पृथ्वी तस्या धरं शेषमिन्दुं पयोषि च गुणैः
सामार्थाह्लादकत्वगाम्भीर्यादिभिरुपलसति तानतिशय्य वर्तते इत्यर्थः ।
- २९। अवनः पृथिव्याः प्रियोऽपि भर्ताप्याद्यो जामाता सीतापाणिग्रहणेनेति विरोधाभासः । सवस्य यशस्य नेतारः
इलभोक्तारो देवास्तेषां नायको मुष्यः ।
- ३०। पक्षः सुदुर्त् । वलक्षो यशसा धवलः । अधिक्षोणि पृथिव्याम् ।
- ३१। अव्ययं विकारं क्षयं यागच्छत् । उर्वपि प्रभूतमपि मद्यप्रदम् । अनीडानां वीतस्मृडाणां मुनीनां मनो डरतीति
तादृशम् ।
- ३२। यकोरशिशुर्बालयकोरोऽलं अमृतकरं अमृतं मोक्षो डस्ते यस्य तं श्रीरामयन्द्रं यन्द्रं च भजे इत्यन्वयः ।
अयं रामयन्द्रोऽङ्कुरडितो लाञ्छनरडितः स तु सलाञ्छनः । अयमनिशमेधमाना वर्धमानाः कला यस्य तादृशः
स तु कृष्णपक्षे क्षीयमाणकलः । तथा यायं स्वया श्रिया मित्रमपि सुदृढमध्युपकुर्वाणः स तु मित्रात्सूर्यादात्मश्रीर्न
तस्योपकरोतीति व्यतिरेकः । शङ्कुरडितमित्युभयत्रापि समानम् ।
- ३३। कपर्दी शङ्कुरः सुमधन्वा कुसुमधन्वा मदनस्तयोः श्रियं डरति तावपि श्रियातिशेते इत्यर्थः ।
- ३४। सा मेघनिभा घनश्यामा मे भूतिरैश्वर्यं रामरूपं सामेतरैः सामादित्यः शमध्यानादित्योऽन्यैरुपायैर्न सुलभेति
योजयम् ।
- ३५। पादुके इति सम्बुद्धौ द्विवचनम् । वां युवां नमस्यामः । अराजके दशरथे दिवं गतेऽयोध्यायां राजाभावात् ।
स्त्रीभ्यामपीति प्रायः स्त्रीणां ज्यपालनानर्हत्वम् । सुचिरं यतुर्दश समाः ।
- ३६। अत्राधीतनीतिशास्त्रोऽपि युवापि भरतः आत्मानं प्रजापालनकर्मण्यसमर्थममन्यत । पादुके तु जडे अपि
तदनुष्ठितवत्यापिति भरतस्य व्याजनिन्दा ध्वन्यते । व्यसने श्रीरामविरडाप्ये उभयोः समे तुल्येऽपि
- ३७। भो याज्ञवल्क्यशिष्ये जनक, यथा सति ब्रह्मणि निष्ठा त्वां न जडाति तथा ते कन्यापि भवने वा वने
वानन्यपरायणा सती जामातरं रामयन्द्रं न मुञ्चति ।
- ३८। अपान्नेणानर्हणं ।
- ३९। वनिभिस्तपस्विभिः प्रततीर्थतपसां इलप्रदा तरुणौ नूतनौ अरुणावाताम्रौ पादौ पल्लवाविव यस्य तादृशेन
जङ्गमेन यलेन निर्जरतरुणा सुरदुमेण रामेण सड काऽपि कनकप्रततिः स्वर्णलता सीताप्या दृष्टेत्यर्थः ।
- ४०। तन्वीरत्नेन रमणीमणिना सीतयान्वीयमानोऽनुगम्यमानः ।
- ४१। अलं-मेघस्तद्दमला कान्तिर्यस्य तत् । घनश्यामं मडो रामयन्द्राप्यं श्वल्लैर्गतैरामयेन राजयक्ष्माणा व मलिना
कान्तिर्यस्य तस्य शशलाञ्छनम्य ज्योत्स्नां प्रकाशं दम्रामल्पामधश्चकार तिरश्चकार । यन्द्राद्यतिस्मृतो राम इति

व्यतिरेकः ।

४२। उरिणानुयायिना मायामृगमनुसरता केनापि उरिणा सिडेन रामथन्द्रेण य
आत्मनो गुडा निवासस्थानं सापि मुक्ता मौक्तिकं सीतारूपं मुक्ता उारिता । सा य मुक्ता केनापि पञ्चकेन
जम्बुकेन रावणेन य नीता ।

४३। उे पुत्रिके सीते! शुना रावणेन त्वमात्मनो आशु नाशायैव नीतासि । स श्चा रावणस्त्वां निधनमृते मरणादृते
न उास्यति न पारित्यक्ष्यति । स्वयमेवास्मिन्न मृते सति तव गुणानामुल्कर्षः सम्भवेत्किम् । नैवेत्यर्थः । अननुष्ठिते
उि रावणेन मरणापादके सीतापडराण्ये तद्विलोभनाभ्ये य कर्मणि तव गुणानामुल्कर्षोऽविदित एव स्यादित्यर्थः
।

४४। उे अम्भ सीते । त्वमनागसं निरपराधमपि लक्ष्मणं यद्गुरुकृतमवोयस्तस्येवेदमुपस्थितं इलम् । यतो गुप्तं
पात्रे दानं क्षेत्रे गुप्तमप्युक्तं निक्षिप्तं बीजं बहुलीभवति ।

४४। शपो निन्दितः । देवरो भर्तुर्भाता ।

४५। वायो दुष्टवायः ।

४६। पयोरशोः समुद्रस्थापराप विधाय मत्स्यः क स्थास्यतीत्यर्थः ।

४७। रामो लक्ष्मणं वक्ति । उे वत्स, अनया मीतया छायेव सदा सन्निधिता स्ववत्सलता त्यक्ता एत्यहं कथं
श्रद्धयां कथं विश्रस्याम् । यतस्त्वं उि आदितः प्रभृति जन्मन आरभ्यामृतमर्थी लतां गरलप्रसवां विषमर्थी कथयसि
। निर्दशनालङ्कारः ।

४८। सीतामपहृतां विज्ञाय विलपन् रामः पर्णशालां सीतागतं पृच्छति । या माला सीतारूपा
मिथिलाजनेर्जनकादधिगता मया अद्यैवात्र निधिता त्वयि न्यस्ता सा क्व वर्तते ? अहं त्वा त्वां न्यासापहारीणीं
न्यासमपहरति तच्छीलां जाने । त्वयैव मे न्यासोऽपहृत एत्यहं तर्क्यामीत्यर्थः ।

४९। नमस्यन्कारे श्रुतं रत्नं सीताभ्यं यस्य तं मामाञ्जनस्य दित्येदृष्टिप्रदस्य दानेनानुगृहाण मय्यनुग्रहं कुरु ।

५०। कासारादिषु वर्तमाना गुणास्तैः सीताया अपहृता एति द्योतयन् विलपति । अस्मिन् शून्ये विपिने सा सीता
कासारादिभिर्विभज्य लुता । कासारे गम्भीराशयत्वं, कुन्दकलिकासु दन्तपङ्क्तिसाम्यं, कदल्यामूरुद्वयसादृश्यं,
कारणि गमनं, केसरिणि कटी, कृष्णसारे आयतलोचनत्वं, केकिनि केशपाशानुकारिता, पिडे स्वरः, अलिषु
कटाक्षनीलिमा, यम्पडे नासिकावंशसारल्यं, अन्धूके याधरराग एति गुणानां दर्शनात् ।

५१। तेऽमी कासाराद्यो मयि कृतप्रतिक्रियाः कृतवैरनिर्यातनाः इतिनो धन्याः सम्पन्नाः ।

५२। भद्रं कल्याणं उितोत्सवः आनन्दसमयस्तयोः सुवसत्या सीतया उडित एति योजना ।

५३। सति अश्रितानि प्रशस्तान्यङ्गानि यस्याः सा तत्सम्बुद्धौ । पदद्वयमपि सम्बोधने । अश्रितः
वस्त्रतोऽप्यन्तरे सति अहं दूये एति योजना ।

५४। उे वत्स लक्ष्मण! अपि दृष्टं त्वया यत्सत्या पतिप्रतयापि प्रियया मयि त्यागोचितमागो दृष्टं एति योजनीयं ।
तदागस्तवयापि न लक्षितं किं । यतस्त्वदीयमपि नयनं मदायरणे सदा बहुलक्ष्यम् ।

५५। उे सुदति ते शयस्तव पाणिरमृतवल्ख्याः पञ्चलतः पञ्चशापः पल्लवः अञ्जकुतात् पद्मनिर्मितादपि
व्यजनाम्बुदोऽतिशयस्य उेतुः एति योज्यम् ।

५६। उरिरिन्द्रः ।

५७। तस्याः सीताया गुणानां भार्दवादीनामनुकरणेन दयिता प्रिया ।

५८। प्रियः सभा प्रियमित्रम् । अवसा एति सम्बुद्धिपदम् । जलं य सारसं कमलं य तयोः ।

५९। आर्यं ते जटायो ! नीता वधूः स्नुषा सीता दस्यो रावणात्त्रातेत्यलं सन्तापितेन । यतस्त्वमात्मनः सभा दशरथो यथा शापेन उतस्तथा पापेन रावणेनाधर्मोऽत्र त्वं उतः ।

६०। अमृतं रामो मोक्षरूपः । अदरं भीतिरहितम् । बभक्षेत्यपाणिनीयम् । मन्वमित्यप्यपाणिनीयम् । मुनिवाग् वाल्मीकिययः ।

६१। यतिभिः पृथिव्याः पतिभिर्नृपैश्च यद्दशनायाराण्ये मृगवदायरितम् ।

६२। गलं मर्यादाकृत्यागलमाकण्डम् । उत्सवतो मुदा ।

६३। राममुद्रां वीक्ष्य लूनमन्तं यादृष्ट्वा सीता मुद्रां प्रति भ्रूते । ते मुद्रे, यथा रावण उटजान्मां हृतवांस्तथा त्वामपि पत्युः करतः कथं हृतवानिति प्रश्नः । स श्रीरामः समुद्रे नौवत् नौ आवां त्रातुं कस्मान्नागतः एति योजना ।

६४। आधिसमुद्रे मनोव्यथासमुद्रे मुद् आनन्दः अप्सु लिप्पितया रेभया तुल्यः एत्यन्वयः ।

६५। नभिनां लक्षं तत्र गुरुः श्रेष्ठो उरिरिव सिंहा एव । मभिनो विश्वामित्रात्त्वल्ब्यान्वस्त्राणि येन सः ।

६६। सूतोऽरुणः । अस्त्रिषु पुरुलूतः इन्द्रः श्रेष्ठ इत्यर्थः ।

६७। श्रान्तस्वान्तः पित्तयेताः ।

६८। पत्रिपतिर्वेनतेयस्तस्येव जवो यस्य सः शरः अर्णवस्थं भेकमिव क्षुद्रमरिं कथं न जयेदित्यर्थः ।

६९। आशुगो उरिर्भाण्डपधारी विष्णुरजो यो भवः शिवस्तेन प्रहितः पुरा मयासुरनिर्मितं पुरमदहत् । तथैवायं उरिर्वानरो लूनमान् अजभवेनाजकुलोत्पन्नेन रामेण प्रहितो लङ्कापुरमदहत् । अवेमयमपि पीताम्बरस्य विष्णोः श्रिया युक्तः ।

७०। सन्तः अनुगा कपयो यस्य तेन रामेण । पिनाडिवरः अवे सुरा तयोन्मत्तः ।

७१। कपिरशोकवनिकाभङ्गं नाकरोधतः सोऽनुक्तः अनादिष्टः । रामेणेत्यर्थात् । नाप्यग्निः शत्रुपुरीमदहत् । सोऽप्यस्वतन्त्रो भगवद्विष्णवृत्तित्वादस्येति भावः । किन्त्वेतद् द्वयमपि क्षुब्धाः सत्याः सीताया निश्वासा अवे यङ्कुरिति योजनीयम् ।

७२। ऐकसती पतिप्रताश्रेष्ठा सीता आरात्समन्तात् कुटिलायाभिर्दुर्मतिभिः अशिवाभिरमगड्वाभिः पाप्माणां दुष्टा उक्तिर्यासां ताभिरसुरस्त्रीभिर्वने रुद्धा परिवृतातिष्ठत् । अत्रोपम्यं कलावुपनिषदिव । सापि परमपवित्रा कुटिलाशयाभिरसुरप्रियाभिर्दुष्टमतिभिः पाप्मानां

७३। कपय एति सम्बुद्धिः । स सभा लूनमान् कपिसैन्यस्य दैन्यदरं तेजो यस्य तादृशो बाहुल्यां न डेवलमभ्येः पयस्तीर्णः । अपि तु राक्षससैन्यमपीत्यन्वयः ।

७४। कण्टकारिकावृतावित्यधिककण्टकारिकावृति । धर्मो निदाघे उन्मातरोपितां जातीलतामिव नितान्तं तान्ता ग्लानिमुपगता तनुर्यस्यास्तां सीतामपश्यमिति योजना ।

७५। अबला असमर्था दहनशिभा यथा अनाद्राणि शुष्काणि बालतृणानि दग्धुमिच्छन्त्यपि सभायं वायुं प्रतीक्षते तथैव सीता रावणादीन् भस्मसात्कर्तुमिच्छन्त्यपि त्वामेव प्रतीक्षमाणा तिष्ठतीत्यर्थः ।

૭૬। બન્ધુરપિ સગરપુત્રૈર્થઙ્ગિયમશ્ચ મૃગયમાણૈઃ ખાતત્વાત્ ચો જલધિઃ ડલયોરભેદાજ્જડથીઃ । દસ્યવે રાવણાય સંશ્રયં લઙ્કારૂપમદાત્ । અતઃ સ રિપોરિષ્ઠઃ શત્રુપક્ષયઃ । અતઃ સોડતિવેલં ભૃશં કિમિતિ પ્રાર્થ્યતે । પ્રાર્થ્યમાનોડપિ નાયં માર્ગં ત દધાદિતિ ભાવઃ ।

૭૭। નમતે પ્રણામં કુર્વતે બિભીષણાય જીવેત્યાશીર્દાતુમુચિતા । અભયદાનમવ કેવલં યુક્તમ્ । કિન્તુ રાઘવેણાવિચાર્ય શ્રીરપિ દત્તા । સર્વસ્ય સ્વસ્ય સમ્પદો દાનમાશ્રયમ્ । રાવણસ્ય સમ્પદ એવ બિભીષણાય પ્રતિશ્રુતં દાનમિતિ વિરોધપરિહારઃ ।

૭૮। સખા મિત્રં વિભીષણઃ । સમાસાદિ લબ્ધઃ ।

૭૯। અવિલઙ્ઘિતા મર્યાદા વેલા ગુરુજનાદરશ્ચ યેન તાદૃશં બન્ધુ સાગરં બબન્ધ । ગુરું ચ સાગરમનુલઙ્ઘનીય લલઙ્ઘ । શમ્ભોર્ભક્તમપિ મુનેઃ પુલસ્ત્યસ્ય સુતં રાવણં ચ કોડપિ રામ ઇત્યર્થાત્ । દારકૃતે સીતાયા અધિગમાર્થ જઘાન । સર્વત્ર વિરોધાભાસઃ ।

૮૦। ઉચ્ચઃ કણશઃ ક્ષેત્રસ્થસ્ય ધાન્યસ્યાદાનં સ એવ વૃત્તિર્યેષાં તે ઉચ્છવૃત્તયો મુનયઃ । અસ્ત્રાણ્યેવ ભોગિનઃ સર્પાસ્તેષામગુરુવત્ કૃષ્ણચન્દનવદાશ્રયો રામઃ ।

૮૧। પતઙ્ગઃ સૂર્યઃ । ખેચરા રાક્ષસાસ્તેષાં ભૂભૃતં રાવણમ્ ।

૮૨। વાહિન્યો નદ્યઃ સેનાશ્ચ । નિર્જીવનીકૃતાઃ નિરુદકાઃ કૃતાઃ હતાશ્ચ । વિરોધાભાસ આશ્ચર્યહેતુઃ ।

૮૩। તનૂનપાદગ્નિઃ । તૃણકાનનં ન દદાહ કિન્તુ કીલાલનદીઃ શોણિતનદીઃ સસર્જ પર્વતયામાસ । વિરોધાભાસઃ ।

૮૪। નાકૌકસાં દેવાનામ્ । કુલિશકરો મહેન્દ્રઃ । કાલકૂટાશઃ શિવઃ । * તુ અચાત્ ઇતિ પદચ્છેદઃ । અચઃ શુભાવહો વિધિઃ ।

૮૫। હે વીર રાવણ ।

૮૬। વિષવહ્નિરતિતમાં વિષમં પરકલત્રં સ્પૃષ્ટ્વા સ આમૂલં દગ્ધ ઇત્યન્વયઃ । અપિતમામિતિ લિપિકરપ્રમાદઃ ।

૮૭। “તમાન્તાન્તા” ઇતિ લિપિકરપ્રમાદઃ । તં આતાન્તા આકલાન્તા ઇતિ પદચ્છેદઃ । સરોજની સરસો જની જન્મ યસ્યાઃ સા । “જની ઇતીદન્તઃ કૃદિકારાદક્તિન ।” ઇતીષૂવિધાનાત્ ।

૮૮। સુહૃદો વિયોગયોગાવેવ તાપતોષયોર્હેતુર્નાન્યાવિત્યન્વયઃ ।

૮૯। લબ્ધઃ પરભાગઃ ઉત્કર્ષો યયા સા ।

૯૦। અવતાદિત્યાશિષિ લોટ્ । ધ્રુવસ્ય સખા તદ્વદ્યલ ઇતિ ભાવઃ ।

૯૧। સુગતિં મોક્ષસ્વરૂપાં ત્વામિચ્છન્ત ઇતિ યોજના । સ્વોત્પાદિતમાત્મજમ્ ।

૯૨। અયોઘ્યાં પ્રતિ પ્રસ્થિતો રામ ચન્દ્રઃ સીતાં વક્તિ । સુષુમયા પરમયા શોભયા જિતા ધનસ્થા મેઘમધ્યવર્તિની શમ્મા વિદ્યુદયા તત્સમ્ભુદ્ધૌ । વિદ્યુત્પ્રભે સીતે । પેયા વાણી યસ્યાસ્તત્સમ્ભુદ્ધૌ । મયિ અસ્યાં પમ્પાયાં ચિરં રુદતિ શિખિભિરસદ્ભિરિત નૃત્યદ્ભિર્ભૃશં મુમુદે । ભાવે લિટ ।

૯૩। શં સુખમ્ । -ઇતા ગતા । સ્વરપગેત્યત્ર સ્વરાપગેતિ ભાવ્યમ્ । સ્વર્ધનીત્યર્થઃ ।

૯૪। અરય એવ કરિણસ્તેષાં હરિપતી સિહાવિવ રામલક્ષ્મણૌ સતીસહિતૌ । પતિવ્રતયા સીતયા સહિતૌ । અત્ર પ્રાપ્તૌ સ્તઃ ઇતિ શેષઃ ।

૯૫। ઇશસ્ય શિરઃસારસં શિરઃકમલં આસનં યસ્યાસ્તત્સમ્ભુદ્ધૌ હે ગડ્ગે । કથં કથમપિ ।

६६। बालयातक भरत । अमृतं पातुमनेहसं कालं मा नयेत्यन्वयः

६७। भयूराः पौराः। मडाभागतो मडता भागधेयेन । मुद्दिंरं मेघं रामं च ।

६८। मडेन्द्रस्य सभा दशरथः । येनाधिष्ठितं त्वं अभिलानां नृपतिश्रेष्ठानां नतेर्नमनस्य पात्रमसि । यस्य ते यशोऽमृतपायिभिर्देवैः पीतं तं दशरथमद्य स्मरसीति प्रश्नः ।

६९। अमृतमन्धो भोजनं येषां तेषां देवानाम् । रतेरानन्दस्यैकं स्थानम् ।

१००। धनः सूर्यः । डोः पृथिव्याः पतिः कुत्सितः पतिश्च । विरोधाभासः ।

१०१। विधेयं भृत्यः । राजा प्रजानां भृत्यः कार्यकरोऽस्तीति प्रसिद्धिमाश्रित्ययमुक्तिः ।

१०२। डे अयोध्ये ! परःशता नपतयस्त्वया लुक्ताः । तानधुना कथं न स्मरसि । अमुना पत्या त्वं मोडिता ननु । “सरधेव लोडिता” डति पाठान्तरम् । मधुना सरधा मधुमक्षिकेवामुना पत्या रामेण मोडितेत्यर्थः ।

Proofread by Rajesh Thyagarajan

Muktamala

pdf was typeset on December 23, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

